

Pont de can Mateu

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: La Mallola (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Crta.C-241-C, km. 0,8, abans d'arribar a Cal Mateu.

Coordenades:

Latitud: 41.58492
Longitud: 1.57497
UTM Est (X): 381217
UTM Nord (Y): 4604673

Classificació

Número de fitxa 08250-47
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any 1880
Autoria de l'element: Celso Xaudaró
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona.(C/Urgell, 127 080 36 Barcelona)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Aixecat sobre la riera de Tous, entre els límits municipals de Santa Margarida de Montbui i Jorba, a l'antic camí veïnal de Santa Coloma de Queralt per Tous, al costat de la masia de Can Mateu. Es tracta d'una construcció feta en mur de maçoneria irregular, reforçat al sector de les arcades i els pilars de sustentació amb carreus més ben treballats. Compta amb cinc arcades que recauen sobre pilars elevats amb les cantonades arrodonides. L'alçada dels pilars va augmentant al sector de llevant per tal de salvar el desnivell del terreny. Sobre el pont passa la carretera d'Igualada a Santa Coloma.

Història

Les dues memòries descriptives referides a la construcció del pont, signades per l'enginyer director de Camins Veïnals, Josep M. De Casanova els anys 1864 i 1866, feia menció expressa del fet que "cuando en el año 1861 la crisis industrial producida por la Guerra de los Estados Unidos afligia a la clase obrera de las fábricas, el Excmo. Señor Gobernador Civil de acuerdo con la Diputación Provincial, dispuso que se abrierancaminos en todos los distritos manufactureros de la provincia pata poder auxiliar á aquellos infelices que estaban sumidos en la mayor miseria". El pont doncs, fou projectat pel mateix Casanova el 1865 i aixecat pels obrers de la fàbriques en atur. Tot i que inicialment havia de tenir set arcs i ser aixecat en maó. En un segon projecte, signat per Celso Xaudaró el 1870, es va substituir el maó per la pedra i els arcs es van reduir a cinc. Les obres es van iniciar el 1878 i es van acabar l'estiu del 1880. El 1939 va patir danys importants i va ser reconstruït el 1941, seguint el projecte de l'enginyer Eduardo Peña. LACUESTA (2008:127)

Bibliografia

LACUESTA R. GONZÁLEZ X. (2008) Ponts de la província de Barcelona. Comunicacions i paisatge. Diputació de Barcelona. Pàg. 125-128.

